

[Kyed.]

efter som jeg havde forstaaet Ministerens Forklaring i Finansudvalget, skulde hvert Aar være gældende for sig. Men da de ønskede at have deres Sager i fuldstændig Orden, lovede jeg dem at tage Skrivelsen med til København og bede Ministeriet om at sende dem en fyldestgørende Forklaring paa, hvorledes Skrivelsen skulde opfattes, og det var det, jeg gjorde. Samtidig hermed spurgte jeg i Finansudvalget bl. a. det ærede Medlem Hr. Holdgaard om hans Opfattelse af Spørgsmaalet, og han gav sin Tilslutning til den Opfattelse, jeg gjorde gældende. Efter dette bragte jeg Skrivelsen over i Ministeriet til Embedsmændene og gjorde dem opmærksom paa, at den kunde misforstaaes, og bad dem spørge den højtærede Minister, om han kunde give sin Tilslutning til den Forklaring, jeg havde givet, og bad dem sende Skrivelsen over til Jylland igen med nærmere Forklaring. Dette fremføres som noget forfærdeligt og noget, der skulde vidne om, at jeg paa en ekstraordinær Maade har slidt Ministeriets Trapper. Jeg kan ikke se, at det vidner om andet end en sørgelig Mangel paa saglige Argumenter fra den paagældende Ordførers Side. I det hele taget vidner denne Form for Diskussion navnlig fra det ærede Medlem Hr. Larsen-Badses Side om, at man i det politiske Liv ikke søger at diskutere Tingene sagligt og drøfte Spørgsmaalene paa Grundlag af de Udtalelser, som man offentlig fremsætter under ansvarlig Form, men søger at komme med Tilsnigelser og paa en eller anden Maade at bringe noget, der er mere eller mindre Sladder, til Torvs, og denne Form for Diskussion er efter min Mening noget af det, der ude omkring i Befolkningen i Almindelighed giver dem en vis Afsky, kan man godt sige, for det politiske Liv paa den danske Rigsdag. Derfor synes jeg, man skulde undlade herinde at føre den politiske Forhandling paa en saadan Maade, som det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse søger at føre den; det kan man ikke ret godt være bekendt.

Den højtærede, veltilfredse Indenrigsminister bekendte sig i Dag i høj Grad som en ivrig Tilhænger af den Tilskudspolitik, som den højtærede Statsminister har villet praktisere, og den højtærede Indenrigsminister udtalte, at naar der var Tale om Virksomheder, der var i Vanskeligheder i en Kriseperiode, saa maatte man give dem Tilskud af Statskassen. Men i 1926, højtærede Indenrigsminister, var der mange Industrier, der som Helhed var inde i en almindelig Kriseperiode, og da vilde den nuværende højtærede Statsminister give direkte Til-

skud til de paagældende Industrier. Men da gik jo den højtærede Indenrigsminister, den daværende Ordfører for det da fritstillede radikale Støtteparti imod dette og vilde kun under ganske bestemte Former gaa med til at forsøge at give Tilskud, som skulde tages af de Penge, der skulde bruges til Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Det var det, han gik ind for. (*Afbrydelse:* Ja). Ja, men hvor daarligt dette er i Overensstemmelse med den Politik, som man fra socialdemokratisk Side vilde have den opfattet og opfattede den, og som den højtærede Indenrigsminister nu gaar ind for, finder man udtrykt, da det samme Spørgsmaal var til Behandling her i Rigsdagen i 1927, gennem en Artikel i den højtærede Handelsministers Blad.

Den Gang skrev den højtærede Handelsminister om det radikale Partis Stilling: Det radikale Parti har ingen Fremtid, det har ingen bærende Idé, dets Væsen er goldt, dets Politik er paa afgørende Omraader Svindel. Det var den højtærede Handelsministers Opfattelse som Redaktør af „Fyns Socialdemokrat“ i 1927.

Den højtærede Indenrigsminister siger, at det ikke er et Tilskud til Sukkerfabrikkerne, der her er Tale om, jeg kan nu ikke se rettere end, at det er et Tilskud til Sukkerfabrikkerne til at købe Raavarer for, for derigennem at opretholde Sukkerfabrikkerens Virksomhed i fuldt Omfang, og det er paa Linié med den Tilskudspolitik, den højtærede Statsminister var inde paa i 1926—27, udtrykt derigennem, at den højtærede Statsminister vilde have, man skulde stille Millioner og atter Millioner til Raadighed i Tilskud for at opretholde Produktionsomkostningerne i de paagældende Erhverv — det var jo Tilfældet, hvad enten man vilde bruge Penge til at købe Raavarer for eller til at forhøje Prisen paa Raavarerne eller til at opretholde Lønomkostningerne, Resultatet bliver det samme.

Jeg kan ikke se rettere end, at den højtærede Indenrigsministers Tale er et Vidnesbyrd om, at han ikke længere har sin Tro i Behold paa Erhvervspolitikens Omraade, og dette gør mig personlig ondt. Jeg er paa mange Omraader uenig med den højtærede Indenrigsminister i politiske Spørgsmaal, men der er et Omraade, hvor vi har været enige, og jeg vilde have forsvoret, at den højtærede Indenrigsminister kunde gaa bort fra sin Erhvervspolitik. Det gav jeg ogsaa Udtryk for, kan jeg huske, da jeg talte med den paagældende personlige Bekendt af mig, der er Sukkerroedyrker; jeg sagde til ham: Tilskudspolitik, det er jeg imod,